

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zvezdenko Valerijus și de către inculpatul Zvezdenko Valerijus cu supliment, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Zvezdenko Valerijus Xxxx, născut la xxxx, originar din or. xxxx, domiciliat în mun. xxx, str. xxx, ap. x;

Dimitrovici Elena Xxxx, născută la xxxx, originară din r-nul xxxx, domiciliată în mun. xxx, str. xx, ap. x

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.05.2015 – 18.07.2017 (prima instanță);
2. 17.10.2017 – 04.06.2019 (instanța de apel);
3. 19.02.2020 – 20.05.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău /sediul Râșcani/ din 18 iulie 2017:

- **Zvezdenko Valerijus** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- **Zvezdenko Valerijus** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui **Zvezdenko Valerijus** i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

- **Dimitrovici Elena** a fost achitată de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- **Dimitrovici Elena** a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Zvezdenko Valerijus, la data de 25 noiembrie 2014, între orele 14:30 – 20:00, în urma înțelegerii prealabile cu Dimitrovici Elena, stabilind din timp rolurile fiecăruia, aflându-se în apartament 22 din blocul locativ situat pe str. xxx, mun. xxxx, în care au pătruns forțat, în urma unui conflict cu Ciubașenco Valentina, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind în mod conștient survenirea acestora, intenționat, cu deosebită cruzime, i-au aplicat ultimei cu un scaun de lemn, multiple lovituri în regiunea capului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2351 din 20.01.2015, plăgi contuze, echimoze și excoriații la nivelul capului și feței, revărsate sanguine în țesuturile moi epicraniene și mușchii temporali pe stânga, echimoze și excoriații la nivelul membrelor superioare.

Ulterior, i-au astupat fața cu o pernă, în urma la ce aceasta a decedat pe loc. Conform aceluiași raport de expertiză medico-legală nr. 2351 din 20.01.2015, decesul lui Ciubașenco Valentina a survenit în rezultatul asfixiei mecanice ca consecință a sufocării, instalată prin intermediul comprimării căilor respiratorii superioare.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Zvezdenko Valerijus în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

Inculpata Dimitrovici Elena este învinuită că, împreună cu Zvezdenko Valerijus la data de 25 noiembrie 2014, între orele 14:30 – 20:00, în urma înțelegerii prealabile cu Zvezdenko Valerijus, stabilind din timp rolurile fiecăruia, aflându-se în apartamentul nr. 22 din blocul locativ situat pe str. xxxx, mun. Chișinău, în care au pătruns cu forța, în urma unui conflict cu Ciubașenco Valentina, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind în mod conștient survenirea acestora, intenționat, cu deosebită cruzime, i-au aplicat ultimei cu un scaun de lemn, multiple lovituri în regiunea capului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2351 din 20.01.2015, plăgi contuze, echimoze și excoriații la nivelul capului și feței, revărsate sanguine în țesuturile moi epicraniene și mușchii temporali pe stânga, echimoze și excoriații la nivelul membrelor superioare.

Ulterior, i-au astupat fața cu o pernă, în urma la ce aceasta a decedat pe loc.

Conform aceluiași raport de expertiză medico-legală nr. 2351 din 20.01.2015, decesul lui Ciubașenco Valentina a survenit în rezultatul asfixiei mecanice ca consecință a sufocării, instalată prin intermediul comprimării căilor respiratorii superioare.

2.1 Tot el, Zvezdenko Valerijus, împreună cu concubina sa, Dimitrovici Elena, având scopul păstrării ilegale a munițiilor fără autorizația corespunzătoare, până la

data de 27.11.2014, când a fost efectuată percheziția, a păstrat ilegal fără autorizația corespunzătoare la domiciliul său în apartamentul nr. 4, din blocul locativ situat pe str. xxxx, mun. xxxx, un cartuș de calibrul 7,62 mm., care conform raportului de expertiză nr. 10432 din 28.11.2014 face parte din categoria muniției, fiind cartuș militar cal. 7,62 x 39 mm, cu lovitură centrală cu miez din metal dur, confecționat industrial în România anul 1990, este destinat pentru efectuarea tragerii din armele cu țeavă ghintuită de tipul „AK-47”, „AKM”, „AKMC”, mitralierele „ППК”, „ППКС”, „СКС”, carabinele „СКС”, „САЙГА”, „БЕПРЬ” ect., util pentru efectuarea tragerii.

Dimitrovici Elena, împreună cu concubinul său, Zvezdenko Valerijus, având scopul păstrării ilegale a munițiilor, fără autorizația corespunzătoare, până la data de 27.11.2014, când a fost efectuată percheziția, a păstrat ilegal fără autorizația corespunzătoare, la domiciliul său în apartamentul nr.4, din blocul locativ situat pe str. Nicolae Dimo 8, mun. Chișinău, un cartuș de calibrul 7,62 mm., care conform raportului de expertiză nr. 10432, din 28.11.2014 face parte din categoria muniției, fiind cartuș militar cal. 7,62 x 39 mm. cu lovitură centrală cu miez din metal dur, confecționat industrial în România anul 1990, este destinat pentru efectuarea tragerii din armele cu țeavă ghintuită de tipul „AK-47”, „AKM”, „AKMC”, mitralierele „ППК”, „ППКС”, „СКС”, carabinele „СКС”, „САЙГА”, „БЕПРЬ” etc., util pentru efectuarea tragerii.

Astfel, acțiunile lui Zvezdenko Valerijus și Dimitrovici Elena au fost încadrate în baza art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal – *„păstrarea ilegală a munițiilor, adică păstrarea fără autorizația corespunzătoare, după semnele calificative: de două persoane”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, sediul Râșcani, Brînza Ion, solicitând casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Zvezdenko Valerijus să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) și j) Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, a-l recunoaște culpabil pe Zvezdenko Valerijus de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a-i stabili lui Zvezdenko Valerijus, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 22 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

- Dimitrovici Elena să fie recunoscută culpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) și j) Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis pentru femei, a recunoaște culpabilă pe Dimitrovici Elena de comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a-i stabilită lui Dimitrovici Elena pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 20 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- sentința primei instanțe este neîntemeiată în partea achitării lui Dimitrovici Elena și stabilirii pedepsei lui Zvezdenko Valerijus;

- prima instanță nu a luat în considerare principiul individualizării pedepsei penale, conform căruia aplică pedeapsa în dependență de caracterul și gravitatea infracțiunilor săvârșite, motivul și scopul celor săvârșite, personalitatea inculpaților;

- declarațiile inculpaților nu sunt veridice, urmăresc scopul eschivării de la răspunderea penală, urmând a fi apreciate critice, în special inculpatul Zvezdenko Valerijus, la etapa urmăririi penale, de 5 ori a fost supus audierii în calitate de învinuit, care fiind analizate, de fiecare dată sunt contradictorii. Ulterior, Zvezdenko Valerijus fiind audiat la etapa cercetării judecătorești în calitate inculpat, declarațiile sale, nu corespund cu declarațiile inițiale și ale inculpatei Dimitrovici Elena. Astfel, pe parcursul cercetării judecătorești inculpatul Zvezdenko Valerijus, nu a putut indica instanței, la 25.11.2014, la ce oră a plecat de la domiciliu, în cadrul aceleiași audieri, declară că la 25.11.2014 la ora 08:00 min., împreună cu Polișciuc Vladimir au plecat la serviciu, ulterior, comunică că la 25.11.2014 au plecat la serviciu între orele 08:00 și 10:00, în alte declarații indică, că la 25.11.2014 s-a întâlnit la stație cu Polișciuc Vladimir, după care a revenit în blocul de locuit la ora 09:00 min., unde a efectuat un apel de la telefonul mobil al vecinului victimei;

- tot inculpații au declarat că la 25.11.2014, până dimineață s-au aflat împreună acasă, nu au discutat cu nimeni, însă, potrivit descifrărilor convorbirilor telefonice, de la telefonul staționar (022 495 356), despre care a comunicat că nu funcționa în acea perioadă, la 25.11.2014 la 17:57 min., a apelat la domiciliul lui Polișciuc Vladimir (022 435 604), cu care a discutat 62 secunde, iar despre aceasta nu au comunicat instanței;

- inculpatul Zvezdenko Valerijus, a comunicat că ultima dată a fost după vin, la vecinul victimei, la 25.11.2014 aproximativ la ora 17:00, vinul în acea zi l-a consumat de unul singur, iar concubina sa Dimitrovici Elena se afla la domiciliu, ulterior, tot el Zvezdenko Valerijus a comunicat că la 25.11.2014 aproximativ în intervalul orelor 18:20-19:00 min., concubina sa Dimitrovici Elena a venit acasă. La 25.11.2014, aproximativ pe la ora 20:00 min., de unul singur a plecat la vecinul victimei, la vecinul victimei s-a aflat aproximativ 10 minute, unde el a servit o sticlă de vin, unde i-a dat o sticlă de vin și a plecat acasă. La fel, inculpatul Zvezdenko Valerijus a declarat că la 25.11.2014, la ora 17:00, revenind de la serviciu, după ce a coborât din transportul public, a mers la magazinul din imediata apropiere amplasat lângă marketul Rîșcani, de unde a procurat fructe și legume. Tot atunci, cunoscând

că concubina sa Elena era la o cunoștință de a sa, de pe str. Braniște, 9/2, mun. Chișinău, s-a îndreptat la Svetlana, loc în care s-a aflat aproximativ 20 – 25 minute;

- potrivit informațiilor descifrărilor convorbirilor telefonice, la 25.11.2014, ora 16:45 min., Zvezdenko Valerijus, deja de la domiciliu a efectuat apeluri, apelând de la 022495356, la nr. nr. 022310946, 022211212 și 022435604, adică încheind convorbirile la ora 17:57;

- nu este clar, cum putea Zvezdenko Valerijus în aceeași perioadă de timp să cumpere fructe și legume, după care să plece la o oarecare Svetlana, iar aproximativ la 17:25 min., să vină acasă, pe când dânsul între orele 16:45 - 17:57 min., a întreținut discuții telefonice, după cum ambii inculpați au susținut în fața instanței, precum că, în acea perioadă telefonul staționar utilizat de ei (022495356), nu funcționa;

- Zvezdenko Valerijus nu a explicat cu certitudine instanței de unde a luat acele clește cu mâner de culoare albastră cu inscripția „Topex”, utilizat la tăierea lanțului sistemului de care a ușii de acces în apartamentul victimei, or, în cadrul audierii în calitate de învinuit a indicat: cleștele cu mâner de culoare albastră îi aparține, și că aproximativ în anul 2006 l-a procurat pentru activități de serviciu la piața „Delfin”, iar foarfecile de tăiat metal cu mâner de culoare galbenă l-a procurat la piața centrală în anul 2010. Ulterior, tot el, Zvezdenko Valerijus a declarat că cleștele ridicate de la domiciliu la 27.11.2014, utilizate la tăierea lanțului sistemului de blocare a ușii de acces în apartamentul victimei, care au fost supuse expertizei, i-au fost dăruite în vara anului 2014, de către Cergheiev Igor, deoarece ei au finisat un obiect de construcție;

- în cadrul audierii în calitate de învinuit, Zvezdenko Valerijus a declarat că a împrumutat bani de la victimă în toamna anului 2013, iar în cadrul audierii în calitate de inculpat deja a comunicat, că banii la care a făcut referire supra, i-a primit în împrumut în primăvara anului 2014, banii nu i-a restituit victimei deoarece a uitat, iar în alt caz, a comunicat că nu a avut posibilitate, iar când a avut posibilitate aceasta a refuzat să-i primească;

- pe parcursul urmăririi penale Zvezdenko Valerijus, care în cadrul fiecărei audieri a comunicat că nu a comis această infracțiune, a influențat martorii Miron Gheorghe, Morari Uliana, cât și succesorul victimei, Dmitrii Ciubașenco, de a-și schimba declarațiile;

- în cazul martorilor Miron Gheorghe și Morari Uliana, inculpatul a încercat să-i determine să-și schimbe declarațiile depuse inițial, și să comunice că la 25.11.2014 seara, a fost la ei în vizită, cu toate că primii spuneau că așa ceva nu a avut loc;

- inculpatul Zvezdenko Valerijus, declarându-se nevinovat, tot el, nu este de acord cu intervalul de timp indicat în actul de învinuire;

- inculpatul Zvezdenko Valerijus, de nenumărate ori a declarat instanței, precum că, nu a fost în apartamentul victimei, însă tot el, încearcă să convingă instanța că cu cleștele sale, era imposibilă tăierea aceluiași lanț de siguranță de la ușa

de acces în locuință, făcând referire la porțiunea dintre ușă și perete, cât și densitatea aceluși metal din care era confecționat acel lanț;

- inculpata Dimitrovici Elena, a declarat că în perioada de până și în momentul comiterii infracțiunii, pe parcursul a 3 zile a fost la o oricare prietenă, de la care ar fi adus acel cartuș, însă, nu a putut indica adresa concretă unde aceasta locuiește, nu cunoaște unde locuiește victima, însă împreună cu Zvezdenko Valerijus, cât și personal a fost de nenumărate ori la Miron Gheorghe în ospetie și după vin, care este vecinul acesteia, intenționat a comunicat, că la 26.11.2014, nu s-a aflat la domiciliu, pentru a exclude toate bănuielile în privința sa;

- reieșind din probele administrate pe parcursul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, s-a stabilit că la 25.11.2014 inculpații au fost împreună începând cu ora 12:00, ce se confirmă prin descifrările convorbirilor telefonice, cât și prin refuzul lui Dimitrovici Elena și a lui Zvezdenko Valerijus, de a comunica locul concret a domiciliului prietenilor, pe care i-ar fi vizitat în acea zi, aceștia nu au dorit ca aceste persoane să fie audiate, au indicat la un cerc restrâns de persoane pe care doar ei le cunosc, cu care pot să convină o anumită poziție pe caz, au refuzat să comunice numele de familie a acestor persoane, limitându-se doar la Polișciuc Vladimir;

- cartușul depistat a fost păstrat ilegal la domiciliu de o perioadă evident mai îndelungată, însă inculpații au inventat această versiune, iarăși făcând referire la o persoană necunoscută, despre care erau siguri că nu v-a fi audiată, încât, la 27.11.2014, ar fi plecat cu fiul în Canada;

- nu au declarat despre acest cartuș colaboratorilor de poliție, deoarece erau în stare de șoc, însă la întrebarea acestora de a declara obiectele interzise, nu au comunicat nimic, doar după 1 oră de cercetări la domiciliu, fiind depistat acel cartuș, aceștia au înaintat această versiune;

3.2 Avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care a inculpatul să fie achitat, invocând că:

- examinând circumstanțele episodului privind păstrarea munițiilor, instanța ilegal a respins ca nefondată solicitarea apărătorului Danciuc Ghenadie în susținerile sale verbale, privind nulitatea procesului-verbal de percheziție din data de 27.11.2014 ca fiind întocmit cu încălcarea procedurii și ordinii stabilite, argumentând prin ceia, că la urmărirea penală sau a cercetării nu a fost depusă o plângere în acest sens. Prin acesta soluția se încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece instanța nici nu a purces la examinarea legalității, pertinentei acestei probe;

- referitor la acuzațiile aduse lui Zvezdenko Valerijus de comiterea omorului intenționat, instanța a ignorat următoarele prevederi legale: 27, 8, alin. (2), (3), 101, 389 alin. (1), (2) Cod de procedură penală;

- învinuirea adusă inculpatului Zvezdenko Valerijus referitor la comiterea omorului este bazată în exclusivitate pe probe nepertinente și pe presupuneri, care nu pot fi pus la baza unei hotărâri de condamnare;

- pe parcursul cercetării judecătorești, în urma audierii martorilor, cercetării probelor, nu s-au constatat circumstanțele invocate în acuzațiile aduse lui Zvezdenko Valerijus:

- prima instanță nu s-a expus asupra probelor truate, declarațiilor unor persoane, care nu au fost verificate în cadrul cercetării, mai mult ca atât, instanța a ignorat faptul, că Zvezdenko Valerijus are alibi, adică infracțiunea nu a fost săvârșită de el;

- probele examinate în cadrul ședinței de judecată nu dovedesc, că anume Zvezdenko Valerijus a putut comite aceasta infracțiune, nu sunt înlăturate dubiile și îndoielile apărute din momentul inițial al procesului;

- raportul de expertiză medico- legală nr. 2351 din 20.01.2015, a constatat leziuni corporale cauzate victimei: plăgi contuze, echimoze și excoriații la nivelul capului și feței, revărsate sanguine în țesuturile moi epicraniene și mușchii temporali pe stânga, echimoze și excoriații la nivelul membrelor superioare, conform aceluiași raport de expertiză medico-legală nr. 2351 din 20.01.2015 decesul cet. Ciubașenco Valentina a survenit în rezultatul asfixiei mecanice ca consecință a sufocării, instalată prin intermediul comprimării căilor respiratorii superioare, însă nu sunt date că leziunile corporale ce le-a cauzat Zvezdenko Valerijus sau că el a sufocat victima;

- fără careva explicație instanța a apreciat critic înregistrarea video prezentată de către martorul Moruz Irina (fiica victimei), efectuată în apartamentul defunctei, în luna august anului 2014, iar din înregistrări se stabilește clar absența lăncșorului la ușa din apartamentul defunctei. Instanța nu a reacționat la ceia că această înregistrare a fost prezentată organului de urmărire penală, fapt confirmat de către Ciubașenco Dmitrii și de Moruz Irina, însă nu a fost anexată la materialele cauzei în modul stabilit, rezultă că organul de urmărire penală încălcând prevederile art. 19 CPP, a preferat să piardă proba prezentată, deoarece aceasta distruge versiunea anchetei;

- raportul de expertiză nr. 1028 din 15.01.2015, (vol. I, f.d. 114), iar ulterior audierile în ședință de judecată a expertului judiciar Boldescu Nina, la fel nu conțin careva concluzii că, firul de păr, corp delict - f.d.36 provine anume de pe capul lui Zvezdenko Valerijus, ci invers, rezultă că acest fapt este imposibil, deoarece firul este unic în felul său, ce-i insuficient pentru o astfel de concluzie, cât este cunoscut faptul, că firele de pe capul unui și acelaia om pot fi foarte diferite și firele de păr de pe capetele persoanelor diferite pot fi asemănătoare, adică firul poate aparține unui cerc nelimitat de persoane. Totodată, alte cercetări cu probabilitatea mai mare nu au fost efectuate, chiar dacă Zvezdenko insista asupra verificărilor mai profunde;

- declarațiile martorului Svet Dumitru (cu date cifrate) nu pot fi puse în baza sentinței, deoarece se pretinde că la etapa urmăririi penale a fost audiat un martor,

datele căruia nu sunt cunoscute, iar în cadrul cercetării judecătorești aceste declarații au fost date citirii, deoarece procurorul a prezentat o informație că o persoană a decedat. Se pretinde, că este una și aceeași persoană, însă apărarea nu are posibilitatea de a verifica aceste declarații. Legea direct interzice așa fel de „probe”, ca fiind pur artificiale, totodată, se încalcă dreptul la un proces echitabil;

- declarațiile martorului Batorscaia Victoria vin în susținerea alibiului inculpatului, or acest martor a oferit cele detalii concrete despre ziua în care a fost săvârșită infracțiunea, circumstanțele acesteia. Anume, martorul a indicat că era ora mesei, a auzit o bubuitură în apartamentul de sus, apoi s-au început strigătele, la început a fost un strigăt de doamnă, apoi din coridor s-a auzit că a căzut ceva greu jos. După s-a prelungit în coridor și aceasta a durat aproximativ 10 min și s-a oprit totul. Acel zgomot s-a auzit între orele 14:00 - 15:00;

- instanța a ignorat circumstanțele stabilite cu certitudine și anume că conflictul în apartamentul lui Ciubașenco a avut loc în perioada de timp între orele 14:00 - 15:00, timpul când Zvezdenko Valejus cu certitudine nu a fost în apropierea casei nr. 4 din str. xxxxx;

- Zvezdenko Valerijus pe 25.11.14 de la ora 08:30 până la 16:00, împreună cu Volișciuc Vladimir a fost la lucru, fapt confirmat de către ultimul, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, Zvezdenko Valerijus a ajuns seara acasă în jurul orei 7:00;

- instanța fără just temeii a respins declarațiile martorilor Polișciuc Vladimir, Obodovschii Vasili și Cocerghina Efrosinia, audiați în cadrul cercetării judecătorești, or aceste persoane au declarat informațiile cunoscute lor sub jurământ, neavând careva interes;

- în ceea ce privește declarațiile inculpatului precum că a fost torturat, presat psihic și fizic de către ofițerii de investigație și de procuror, instanța neavând împuterniciri a hotărât, că acestea nu și-au găsit confirmare, însă sesizările privind asemenea acțiuni urma să fie investigate de către organele de urmărire penală.

3.3 Inculpatul Zvezdenko Valerijus, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, invocând că:

- în art. 4 alin. (5), (6), legea spune - persoana care a găsit muniții este obligată să le predea cât mai repede la cel mai apropiat inspectorat de poliție, după posibilitate, dar nu mai târziu de 24 ore. Din declarațiile sale și ale lui Dimitrovici Elena reiese că o astfel de posibilitate nu a avut. La cererea sa de a întreprinde careva acțiuni pentru a afla de unde a apărut glonte în apartamentul său, i s-a refuzat într-o formă grosolană de către anchetatorul Sîrbu D.;

- a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, fiind ignorat faptul că are alibi și declarațiile martorilor ce îi demonstrează nevinovăția. Dovada principală pe care se bazează acuzarea, este pătrunderea în apartamentul 22, N. Dimo 8, prin tăierea lănișorului ce blochează ușa, ceea ce este absurd și nu putea avea loc. Asta este dovedit prin declarațiile martorului acuzării, fiica părții vătămate, Ciubașenco V., Moruz Irina;

- reieșind din declarațiile acesteia, lăntișorul dat, era parțial demontat cu trei luni înainte de cele întâmplate, și anume la 18.08.2014. Aceste declarații au fost confirmate de către Ciubașenco D. în instanța de judecată. De asemenea, Moruz I. a prezentat instanței înregistrare video unde este clar indicat că din lăntișorul de blocare era doar o bucată, cu atât mai mult că Moruz I. a indicat că o parte din lăntișor se păstra în dulăpior la balcon. Moruz I. a indicat precum că la data de 28.11.2014, acea parte de lăntișor a fost ridicat de către poliție fără a înregistra acest fapt, în cele din urmă acest lăntișor a dispărut;

- la cererea sa de a efectua o expertiză în privința tăieturii lăntișorului i s-a refuzat. La cererea de a efectua o expertiză tehnică în ce privește mărirea pe video a fragmentului lăntișorului la fel i s-a refuzat;

- la emiterea sentinței nu a fost interpretat corect ca probă conținutul expertizei nr. 1028 din 15.01.2015, și anume morfologia firului de păr examinat N 36. Au fost efectuate mai mult de 16 expertize unde este în totalitate demonstrată nevinovăția sa. Lipsesc amprentele sale și ADN-ul;

- declarațiile martorului Batrovscaia Victoria, indică ora exactă a comiterii infracțiunii - 14:00-15:00, ceea ce dovedește prin facturile achitate la bancă după ora 15:00. Pe 25.11.2014, în intervalul de timp 14:00 - 15:00 el se afla în alt capăt de oraș, la muncă cu alți trei martori. Fapt confirmat de martorul Poleșiuc Vladimir.

3.4 Avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatei Dimitrovici Elena, solicitând casarea sentinței în partea condamnării în baza art. 290 alin. (2) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a dispune încetarea procesului penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din motiv că există temei de eliberare de răspundere prevăzut de art. 290 alin. (3) Cod penal, invocând:

- pe capătul acușării de comiterea infracțiunii de păstrarea munițiilor fără autorizație corespunzătoare consideră că există temei de liberare de răspundere penală, prevăzut de art. 290 alin. (3) Cod penal;

- în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că Dimitrovici Elena a găsit cartușul la o vecină despre care nu cunoștea dacă este unul adevărat, a venit la domiciliu, la domiciliu se afla concubinul acesteia Zvezdenko Valerijus, care i-a confirmat. Avea de gând să-l predea la organele de poliție, cunoscând despre faptul că predarea de bună voie a munițiilor pe care le deține fără autorizația corespunzătoare este temei de liberare de răspundere penală, conform art. 290 alin. (3) Cod penal, însă au venit colaboratori de poliție care au început a face percheziție pe faptul infracțiunii de omor comis în privința lui Ciubașenco Valentina, fără ai înmâna careva acte, copia procesului verbal de percheziție (art. 13 alin. (3) CPP) și fără a-i explica într-o limbă pe care înțelege drepturile și obligațiile procesuale. A încercat să îi explice despre cartuș însă nu a fost ascultată de nimeni, cartușul a fost ridicat prin procesul-verbal de percheziție, cu toate că l-a predat benevol;

- instanța de judecată nu a luat în considerare argumentele apărării privind încetarea procesului penal cu liberarea de răspundere penală în temeiul art. 391, alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, din motiv că există temei de nulitate a procesului verbal de percheziție din 27.11.2014, prevăzut de art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019:

- Au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Zadorojnîi Andrei în interesele inculpatului Zvezdenko Valerijus, apelul inculpatului Zvezdenko Valerijus și apelul avocatului Danciuc Ghenadie în interesele inculpatei Dimitrovici Elena;

- S-a admis apelul declarat de către procuror, casată integral sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- Dimitrovici Elena a fost achitată de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată;

- S-a recunoscut culpabilă Dimitrovici Elena în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Dimitrovici Elena a fost suspendată condiționat, cu stabilirea unei perioade de probațiune pe un termen de 5 ani;

- S-a recunoscut culpabil Zvezdenko Valerijus în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani;

- S-a recunoscut culpabil Zvezdenko Valerijus în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Zvezdenko Valerijus i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 21 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță la adoptarea sentinței incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel, eronat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Zvezdenko Valerijus urmează a fi reîncadrate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

Totodată, deși prima instanță a încadrat juridic acțiunile inculpatului Zvezdenko Valerijus în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, aceasta a constatat că „inculpatul Zvezdenko Valerijus, împreună cu Dimitrovici Elena la data de 25 noiembrie 2014, între orele 14:30 - 20:00, în urma înțelegerii prealabile cu Dimitrovici Elena, stabilind din timp rolurile fiecăruia, aflându-se în apartament 22

din blocul locativ situat pe strxxxx, mun. xxxxx, în care au pătruns forțat, în urma unui conflict cu Ciubașenco Valentina, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind în mod conștient survenirea acestora, intenționat, cu deosebită cruzime, i-au aplicat ultimei cu un scaun de lemn, multiple lovituri în regiunea capului...”

Deși prima instanță a încadrat juridic faptele inculpatului Zvezdenko Valerijus în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, a indicat doar articolul menționat fără a indica expres semnele calificative.

În continuare, instanța de apel a constatat că, inculpatul Zvezdenko Valerijus, la data de 25 noiembrie 2014, între orele 14:30 – 20:00, aflându-se în apartament 22 din blocul locativ situat pe str. xxx, mun. xxx, în care a pătruns forțat, în urma unui conflict cu Ciubașenco Valentina, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind în mod conștient survenirea acestora, intenționat, cu deosebită cruzime, i-a aplicat ultimei cu un scaun de lemn, multiple lovituri în regiunea capului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2351 din 20.01.2015, plăgi contuze, echimoze și excoriații la nivelul capului și feței, revărsate sanguine în țesuturile moi epicraniene și mușchii temporali pe stânga, echimoze și excoriații la nivelul membrelor superioare, ulterior, i-a astupat fața cu o pernă, în urma la ce aceasta a decedat pe loc și conform aceluiași raport de expertiză medico-legală nr. 2351 din 20.01.2015, decesul lui Ciubașenco Valentina a survenit în rezultatul asfixiei mecanice ca consecință a sufocării, instalată prin intermediul comprimării căilor respiratorii superioare.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal – omorul intenționat, omorul unei persoane, săvârșit cu deosebită cruzime.

Instanța de apel a mai indicat în acest sens că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, se confirmă cu certitudine în urma analizei obiective a cumulului de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Mai mult, instanța de apel a conchis că, argumentele procurorului cu privire la vinovăția inculpatului Zvezdenko Valerijus în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, invocate în apelul procurorului sunt fondate, deoarece prima instanță a dat o apreciere eronată situației de fapt și de drept constatate în cadrul cercetării judecătorești, ajungând la concluzia de a exclude calificativul „cu deosebită cruzime”, din care considerente apelul procurorului se consideră ca întemeiat și urmează a fi admis.

Instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului, precum că acesta n-ar fi comis fapta infracțională, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpatul Zvezdenko Valerijus în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și

care integral demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, or, analizând declarațiile inculpatului Zvezdenko Valerijus, care la etapa urmăririi penale, de 5 ori a fost supus audierii în calitate de învinuit, de fiecare dată sunt contradictorii.

Instanța de apel a mai indicat că, nu este clar, cum putea Zvezdenko Valerijus în aceeași perioadă de timp să cumpere fructe și legume, după care să plece la o oricare Svetlana, iar aproximativ la 17:25 min., să vină acasă, pe când dânsul între orele 16:45- 17:57 min., a întreținut discuții telefonice, mai mult, ambii inculpați au susținut în fața instanței, precum că, în acea perioadă telefonul staționar utilizat de ei (022495356), nu funcționa.

Instanța de apel a mai menționat că, potrivit declarațiilor martorului Miron Gheorghe date în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată, a conchis că inculpatul Zvezdenko Valerijus a încercat să determine martorii Miron Gheorghe și Morari Uliana să-și schimbe declarațiile făcute la urmărire penală, i-a influențat negativ, le-a inspirat frică, deoarece devenise față de ei agresiv și impulsiv, această circumstanță este probată prin explicațiile lui Miron Gheorghe și Morari Uliana din 24.08.2015, (f.d. 13-15, vol. VIII), în care aceștia au declarat că, pe 30.05.2015 Zvezdenko Valerijus a venit la ei acasă, aceștia locuind împreună, și a încercat să-i convingă că totuși pe 25.11.14, aproximativ la ora 19:00, Zvezdenko Valerijus a fost la ei. La fel, martorii au indicat că, inculpatul insista că aceștia să menționeze anume ora - 19:00 pe data de 25.11.14, deoarece pentru el este important.

Nu există temei de a aprecia critic declarațiile martorilor cu date secretizate Șveț Dumitru și Gherman Nicolae, așa după cum invocă inculpatul, or, acestea sunt consecutive, coroborează între ele, precum și cu totalitatea probelor și nu vin decât să confirme săvârșirea infracțiunii de către inculpat, martorii au fost preveniți de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, și prin urmare, nu există temei de a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ și care corespund adevărului.

Declarațiile martorului Batorscaia Victoria vin în susținerea învinuirii inculpatului, or acest martor a oferit detalii concrete despre ziua săvârșirii infracțiunii și circumstanțele acesteia. Anume, martorul a indicat că „(...) *era ora mesei, a auzit o bubuitură în apartamentul de sus, apoi s-au început strigătele, la început a fost un strigăt de doamnă, apoi din coridor s-a auzit că a căzut ceva greu jos, după s-a prelungit în coridor și aceasta a durat aproximativ 10 min. după care s-a oprit totul. Acel zgomot s-a auzit între orele 14:00 - 15:00. Auzind vocile nu putea desluși cuvintele, parcă erau în limba rusă. Însă nu poate spune concret, deoarece doamna plângea în hohote. Se auzea și plâns care a durat 10 min., după aceasta era liniște. Nu a deslușit cuvintele, erau strigăte, dar nu se înțelegea ce strigă. S-au auzit mișcări din coridor până în odaie. A deslușit că sunt 2 persoane, voce de bărbat și vocea dnei Ciubașenco*”.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Polișciuc Vladimir,

Obodovschi Vasili și Cocerghina Efrosinia, audiați în cadrul cercetării judecătorești la solicitarea inculpatului și apărătorului acestuia, or aceștia au făcut declarații abstracte, vădit denaturate, divergente declarațiilor celorlalți martori coroborate cu probatoriul în cauza dată.

Martorul Polișciuc Vladimir declară că, în acea zi (25.11.14) cu cet. Zvezdenko Valerijus nu a mai discutat, și a fost acasă unde se odihnea, însă conform descifrărilor telefonice anexate la materialele cauzei (vol. IV, f.d. 90), autorizate prin încheierea instanței din 07 mai 2014 (vol. IV, f.d. 67), aceștia au discutat la telefon la ora 17:57, 62 secunde. La fel, martorul Polișciuc Vladimir a declarat că, pe data de 26 noiembrie 2014, au plecat la serviciu, au lucrat până la amiază și au plecat fiecare la casele lor, pe când Zvezdenko Valerijus a comunicat că pe 26.11.14, după ce au ajuns acasă, a discutat câteva ore cu Polișciuc V. La fel, martorul a comunicat că pe data de 25.11.2014, dimineața, la ora 08:00, s-au întâlnit lângă magazinul Râșcanu, contrar celor spuse de inculpat, precum că, pe 25.11.14 s-au întâlnit pe str. Saharov.

În ceea ce privește agravantele de 2 sau mai multe persoane instanța de apel a ținut să menționeze că, aceasta urmează a fi exclusă având în vedere că Dimitrovici Elena urmează a fi achitată pe capătul de învinuire prevăzut de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal.

În acest sens instanța de apel a statuat că, Dimitrovici Elena este învinuită că, împreună cu Zvezdenko Valerijus la data de 25 noiembrie 2014, între orele 14:30 - 20:00, în urma înțelegerii prealabile cu Zvezdenko Valerijus, stabilind din timp rolurile fiecăruia, aflându-se în apartamentul nr. 22 din blocul locativ situat pe str. Nicolae Miron 8, mun. Chișinău în care au pătruns forțat, în urma unui conflict cu Ciubașenco Valentina, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind în mod conștient survenirea acestora, intenționat, cu deosebită cruzime, i-au aplicat ultimei cu un scaun de lemn, multiple lovituri în regiunea capului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2351 din 20.01.2015, plăgi contuze, echimoze și excoriații la nivelul capului și feței, revărsate sanguine în țesuturile moi epicraniene și mușchii temporali pe stânga, echimoze și excoriații la nivelul membrelor superioare, ulterior, i-au astupat fața cu o pernă, în urma la ce aceasta a decedat pe loc și conform aceluiași raport de expertiză medico-legală nr. 2351 din 20.01.2015, decesul lui Ciubașenco Valentina a survenit în rezultatul asfixiei mecanice ca consecință a sufocării, instalată prin intermediul comprimării căilor respiratorii superioare.

Cercetând declarațiile martorilor audiați precum și înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, instanța de apel a ajuns la concluzia că, Dimitrovici Elena, acuzată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, urmează a fi achitată pe motivul că fapta nu a fost comisă de către inculpată, în acest sens, instanța de apel a remarcat că concluzia primei instanțe potrivit căreia Dimitrovici Elena învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, urmează a fi achitată pe motiv că nu s-a constatat existența faptei

infracțiunii, este eronată și contradictorie, or, pe de o parte prima instanță îl condamnă pe inculpatul Zvezdenko Valerijus pentru comiterea aceleiași fapte, la caz fiind constatat omorul victimei Ciubașenco Valentina, și în același timp indică că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Declarațiile inculpatei Dimitrovici Elena, în partea ce ține de nerecunoașterea comiterii omorului victimei Ciubașenco Valentina, instanța de apel le-a considerat corespunzătoare adevărului, deoarece pe parcursul întregului proces penal, atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanței de fond și celei de apel dânsa a dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra că inculpata Dimitrovici Elena, a comis fapta incriminată prevăzut[de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, dimpotrivă, majoritatea absolută de probe, analizată și apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează cu declarațiile inculpatei și nu confirmă, că inculpata a săvârșit infracțiunea de omor intenționat, astfel, în urma celor relatate mai sus, ținând cont de prevederile art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia că, inculpata Dimitrovici Elena urmează a fi achitată din motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpată.

4.2 Instanța de apel a mai constatat că, Zvezdenko Valerijus, împreună cu concubina sa, Dimitrovici Elena, având scopul păstrării ilegale a munițiilor fără autorizația corespunzătoare, până la data de 27.11.2014, când a fost efectuată percheziția, a păstrat ilegal fără autorizația corespunzătoare la domiciliul său în apartamentul nr. 4, din blocul locativ situat pe str. xxxx, mun. xxxxx, un cartuș de calibrul 7,62 mm., care conform raportului de expertiză nr. 10432, din 28.11.2014 face parte din categoria muniției, fiind cartuș militar cal. 7,62 x 39 mm. cu lovitură centrală cu miez din metal dur, confecționat industrial în România anul 1990, este destinat pentru efectuarea tragerii din armele cu țeavă ghintuită de tipul „AK-47”, „AKM”, „AKMC”, mitralierele „ППК”, „ППКС”, „СКС”, carabinele „СКС”, „САЙГА”, „БЕПРЬ” ect., util pentru efectuarea tragerii.

Dimitrovici Elena, împreună cu concubinul său, Zvezdenko Valerijus, având scopul păstrării ilegale a munițiilor, fără autorizația corespunzătoare, până la data de 27.11.2014, când a fost efectuată percheziția, a păstrat ilegal fără autorizația corespunzătoare la domiciliul său în apartamentul nr.4, din blocul locativ situat pe str. xxxx, mun. xxxxx, un cartuș de calibrul 7,62 mm., care conform raportului de expertiză nr. 10432, din 28.11.2014 face parte din categoria muniției, fiind cartuș militar cal. 7,62 x 39 mm. cu lovitură centrală cu miez din metal dur, confecționat industrial în România anul 1990, este destinat pentru efectuarea tragerii din armele cu țeavă ghintuită de tipul „AK-47”, „AKM”, „AKMC”, mitralierele „ППК”, „ППКС”, „СКС”, carabinele „СКС”, „САЙГА”, „БЕПРЬ” etc., util pentru efectuarea tragerii.

Astfel, acțiunile lui Zvezdenko Valerijus și Dimitrovici Elena au fost încadrate

în baza art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal – „*păstrarea ilegală a munițiilor, adică păstrarea fără autorizația corespunzătoare, după semnele calificative: de două persoane*”.

În continuare, instanța de apel a apreciat critic alegațiile inculpaților precum că nu au predat cartușul organului de poliție pentru că nu au reușit, deoarece în scurt timp a început percheziția, nu au sunat la poliție deoarece nu funcționa telefonul fix, iar pe cel mobil nu aveau credit, nu au comunicat ofițerilor de poliție despre existența cartușului încă de la prezentarea ordonanței privind efectuarea percheziției, deoarece erau în stare de șoc, or argumentele acestora nu rezistă criticii, deoarece inculpații au avut suficient timp pentru a merge la organul de poliție pentru a preda acest cartuș, fapt ce rezultă la fel din declarațiile acestora.

Mai mult, conform descifrărilor telefonice anexate la materialele cauzei (vol. IV, f.d. 90), autorizate prin încheierea instanței din 07 mai 2015, (vol. IV f.d. 67), inculpatul Zvezdenko V., la 27.11.14 - ziua percheziției din ap. 4 str. Nicolae Dimo 8, de pe telefonul fix din acest apartament, cu nr. 022 495 356 ora 10:27 min. a efectuat un apel la nr. 022 449 987.

Astfel, instanța de apel a considerat că inculpatul Zvezdenko V. a avut posibilitate să efectueze un apel la organul de poliție pentru a declara cartușul, iar argumentele sale precum că telefonul fix nu funcționa se combate prin cele menționate supra.

Instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea apărării privind nulitatea procesului-verbal de percheziție din data de 27.11.2014 ca fiind întocmit cu încălcarea procedurii și ordinii stabilite, remarcând că în procesele - verbale de informare despre terminarea urmăririi penale din 15.05.2015 și de prezentare materialelor de urmărire penală din 15.05.2015 nu au fost înaintate cereri sau obiecții asupra actelor procesuale.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea deciziei în partea achitării inculpatei Dimitrovici Elena de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal și în partea excluderii calificativului de la art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal în partea calificării faptei imputate lui Zvezdenko Valerijus, precum și în partea pedepselor definitive numite inculpaților pentru concursul de infracțiuni și remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul procurorului (pct. 3.1 din prezenta decizie), a invocat suplimentar că:

- instanța de apel la adoptarea deciziei a repetat eroarea admisă de prima instanță și nu a dat apreciere corectă și justă a cumulului de probe cercetate în prezenta cauză, soluție care nu poate fi menținută, or, probatoriul administrat vine să combată motivele invocate de instanțe.

5.2 Avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zvezdenko Valerijus, care a indicat temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și solicitat casarea deciziei, pronunțarea unei decizii prin care a achita inculpatul Zvezdenko Valerijus, specificând argumente similare cu cele indicate în apelul său(pct. 3.1 din prezenta decizie), invocând suplimentar că:

- instanța de apel contrar prevederilor art. 415 Cod de procedură penală, nu a specificat care anume temei prevăzute de alin. (1) pct. 1) lit. a) – c) a servit ca temei pentru respingerea apelului, ceea ce denotă nemotivarea deciziei;

- instanța de apel în decizie a făcut trimitere doar la probe, care nu sunt legate nemijlocit cu inculpații, a făcut doar o copiere a motivației primei instanțe, ignorând argumentele apărării;

- instanța de apel nu s-a expus asupra erorilor indicate în apel, nu a administrat probe noi și a repetat din nou greșelile primei instanței;

- instanța de apel fără a intra în sensul actelor doar în mod formal a numărat lista probelor din rechizitoriu, nu a indicat ce anume demonstrează procesele – verbale, doar se indică ca probă pentru confirmarea vinovăției lui Zvezdenko Valerijus următoarele mijloace;

- nici prima instanță, nici instanța de apel nu au analizat conținutul declarațiilor martorilor pe dosar, nu sunt contrapuse declarațiile date de către martorul Moruz Irina, Batorscaia Victoria cu explicațiile controversate și mincinoase a lui Gherman Nicolae și Șveț Dumitru, care sunt inadmisibile;

- decizia nu conține temeiuri și probe concrete pentru soluția sa, mai mult, pentru a înăspri condamnarea fiind adăugat semnul calificativ lit. j) din art. 145 alin. (2) Cod penal;

- cererile părții apărării de a efectua expertize au fost respinse prin ce s-a încălcat dreptul la egalitatea armelor și principiul contradictorialității;

- instanța de apel a refuzat la vizionarea înregistrărilor video care demonstrează cert faptul că porțiunea de lăntișor a fost scoasă din ușa victimei cu 3 luni înainte de omor;

- aceste erori admise de instanțele de judecată sunt egale cu încălcarea dreptului la un proces echitabil, și drepturile prevăzute de art. 6§1 și 6§2 CEDO;

5.3 Inculpatul Zvezdenko Valerijus, neindicând nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și a sentinței, pronunțarea unei noi decizii prin care să fie achitat, invocând argumente similare cu cele indicate de către avocatul Zadorojnîi Andrei în recursul său(pct. 5.2 din prezenta decizie).

6. La recursul ordinar declarat de procuror, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință inculpatul Zvezdenko Valerijus, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror:

În speță se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către procuror, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect, și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 178 - 221, vol. X), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare totală a sentinței primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre potrivit

modului stabilit pentru prima instanță, prin care corect Dimitrovici Elena a fost achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, din considerentul că de către partea acuzării nu s-au prezentat careva probe ce ar confirma că anume inculpata Dimitrovici Elena ar fi comis infracțiunea de omor incriminată, totodată aceasta a fost condamnată în baza art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar Zvezdenko Valerijus a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j), 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, fără însă ca instanța de apel să comită vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere greșită a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, invocând subiectiv că este demonstrată vinovăția inculpatei Dimitrovici Elena în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal și că de către procuror ar fi fost prezentate suficiente probe în demonstrarea acestui fapt, însă instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 178 - 221, vol. X).

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a constatat că nu a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, anume de către inculpata Dimitrovici Elena, învinuirea fiind întemeiată doar pe presupuneri care nu au fost înlăturate de către partea acuzării, or conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest context, Colegiul penal invocă că sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în hotărârea Capeau vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, „în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”.

Totodată, din aceleași considerente Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului privind încadarea juridică greșită a faptei incriminate inculpatului Zvezdenko Valerijus în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, criticând excluderea calificativului prevăzut de lit. i) - de două sau mai multe persoane. din același alineat a aceluiași articol, or având în vedere cele expuse supra, se atestă ca fiind veridică soluția instanței de apel de calificare a acțiunilor inculpatului Zvezdenko Valerijus în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în condițiile în care

de către partea acuzării nu a fost demonstrată participarea unei alte persoane în coautorat la comiterea acestei infracțiuni.

7.2. Cu referire la recursurile ordinare declarate de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zvezdenko Valerijus și de către inculpatul Zvezdenko Valerijus.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, partea apărării invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de partea apărării în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către partea apărării, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către apărător în numele inculpatului, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect, și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 178 - 233, vol. X), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de condamnare a inculpatului Zvezdenko Valerijus pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) și 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar motivarea soluției este în corespundere cu dispozitivul deciziei, care este expus clar, fără ca de instanța de apel să fie admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 5.2, se atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și anume că, *"fără a intra în sensul actelor, doar în mod formal a enumerat lista probelor din rechizitoriu, nu a indicat ce anume demonstrează procesele-verbale, doar a indicat ca probă pentru confirmarea vinovăției lui Zvezdenko Valerijus următoarele mijloace de probă, nici prima instanță, nici instanța de apel nu au analizat conținutul declarațiilor martorilor pe dosare, nu sunt contrapuse declarațiile date de către martorul Moruz Irina, Batorscaia Victoria și explicațiile contraversate și mincinoase a lui Gherman Nicolae și Șveț Dumitru, care sunt*

inadmsibile", însă instanța de recurs ordinar atestă că nu poate accepta aceste argumente, or contravin constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat, analizat detaliat și apreciat de instanța de apel în decizia sa (f.d. 178 - 233, vol. X) prin prisma prevederilor din art. 101 Cod de procedură penală, fără a admite vreo eroare de drept în acest sens.

Cu referire la argumentele recurentului, că *"instanța de apel a refuzat vizionarea înregistrărilor video care demonstrează cert că porțiunea de lănțișor a fost scoasă din ușa victimei cu 3 luni înainte de omor"*, Colegiul penal consideră că nu pot fi acceptate, or instanța de apel corect în decizie a conchis în temeiul rapoartelor de expertiză, că lănțișorul de la ușă a fost tăiat anume cu cleștele cu mânere de culoare albastră, ce aparțineau inculpatului Zvezdenko Valerijus. Totodată, soluția instanței de apel este întemeiată pe întreg cumulul de probe descris și analizat în decizia instanței de apel, care prin coroborare au demonstrat vinovăția inculpatului Zvezdenko Valerijus la comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnat prin decizie, motiv din care, instanța de recurs nu identifică nici un temei justificativ de a interveni în decizia instanței de apel.

Cât ține de motivele că *"decizia nu conține temeuri și probe concrete privind soluția sa, mai mult, pentru a înăspri condamnarea prin adăugarea semnului calificativ prevăzut de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal"*, Colegiul penal conchide că sunt inadmisibile, or prezența calificativului prevăzut de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal - *"cu deosebită cruzime"*, reținut în fapta constată de instanța de apel în privința inculpatului Zvezdenko Valerijus, este confirmat prin tipul și caracterul leziunilor depistate pe corpul victimei, stabilite prin raportul de expertiză nr. 2351 din 20.01.2015 (f.d. 127-133, vol. II), precum și prin conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 26.11.2014 (f.d. 15-32, vol. I), luate corect în considerare de instanța de apel la calificarea acțiunilor inculpatului Zvezdenko Valerijus.

Referitor la motivul invocat de partea apărării cu privire la alibi, Colegiul penal invocă că instanța de apel în decizia adoptată (f.d. 219-221, vol. X) a expus clar motivele, de ce apreciază critic acest motiv, invocând declarațiile martorilor Miron Gheorghe, Morari Uliana, Batorscaia Victoria, Polișciuc Vladimir, dându-le o apreciere obiectivă.

În privința alegațiilor recurentului, că *"instanța de apel nu s-a expus asupra erorilor indicate în apel, nu a administrat probe noi și a repetat greșelile primei instanțe, și erorile admise de instanțele de judecată sunt egale cu încălcarea dreptului la un proces echitabil, drepturile prevăzute de art. 6§1, §2 CEDO"*, Colegiul penal atestă că reprezintă opinia subiectivă a recurentului, ce nu poate fi acceptată, or în urma verificării materialelor cauzei, instanța de recurs ordinar nu a identificate careva erori ce ar fi afectat legalitatea deciziei instanței de apel, care este întemeiată pe un cumul de probe, apreciate corect de instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu

se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apeluri, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zvezdenko Valerijus și de către inculpatul Zvezdenko Valerijus cu supliment, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Zvezdenko Valerijus Xxxx și Dimitrovici Elena Xxxxx** ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor